

der aldeles ikke Tale. Grundlovens Bestemmelse i § 32: „Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere“ tilstøder utvivlsomt en vis Uregelmæssighed, saa at man ikke alene maa finde sig i de naturlige Uligheder, der ere en Følge af Forforskjellen i Kommuner og Landsognes Størrelse, men ogsaa maa indrømme, at endog større Uligheder kunne blive en Følge af geografiske Forhold eller opstaa i Tidernes Løb formedelst den ulige Tilvæxt af Befolkningen i de engang oprettede Kredse, uden at det derfor bliver nødvendigt idelig at omgjøre det hele — men Ingen vil sikkert nægte, at Bestemmelsen dog har den Betydning, at man ved en almindelig Omlægning maatte sørge for, at samtlige Folkethingskredse fra Begyndelsen af bleve hinanden saa lige i Folketal, som forstandigvis lader sig udføre. Hvis man derfor som Udgangspunkt vælger det formodede (o: beregnede) Folketal i Aaret 1890, altsaa for hele Kongeriget Danmark omtrent 2,185,000 Mennesker, og derved er kommen til et Antal Folkethingskredse af 136 à 137, maa man ogsaa vælge samme Fremgangsmaade ved Fordelingen paa Landsdele, Overøvrighedskredse og indenfor disse ogsaa med Hensyn til de Stedligheder, hvor den beregnede Tilvæxt fra 1880 maa faae en større Betydning. Dette har Flertallet ikke iagttaget, men indenfor Landsdelene holder det sig til Fordelingen ikke for 1890, men for 1880, hvorved man kun har Sikkerhed for i høi Grad at forurette de Lokalteter, hvor Befolkningsstilvæksten i Aaret særlig har samlet sig. Da der af Udvalget i den første Del af Samlingen blev nedsat et Underudvalg paa 3 Medlemmer, med den udtrykkelige Opgave at udarbejde en Fordeling med 137 Folkethings-Valgkredse, og som den ene af disse tre valgtes Mindretalsmedlemmet Gad, ansaa han det for sin Pligt at fremlægge et Udcast i Underudvalget, der imidlertid ikke blev antaget. Dette vedfæses nu til Oplysning i denne Betænkning, fordi

det, skjøndt kun et første Udcast, dog har indeholdt et alvorligt Forsøg paa en principmæssig Løsning af den Underudvalget givne Opgave. Efter Beregningen vil Folketalet i 1890 stille sig saaledes efter Tilvæksten i Aaret 1870—80:

Staden Kjøbenhavn 294,000.

Kjøbenhavns Amt:

Frederiksberg 37,200.
Sundbysterne 13,400.
Resten af Amtet 90,400.

141,000.

Frederiksborg Amt 84,400.

Holbæk Amt 98,900.

Sorø Amt 90,200.

Præstø Amt 106,000.

Sjælland 814,500.

Bornholms Amt 39,200.

Maribo Amt:

Solland 71,000.
Falster 32,900.

103,900.

Odense Amt:

Odense Kjøbstad 25,100.
Resten af Amtet 111,200.

136,300.

Svendborg Amt 121,300.

Fyen 257,600.

Veile Amt 114,800.

Aarhus Amt:

Aarhus 35,700.
Horsens 15,000.
Resten af Amtet 107,400.

158,100.

Randers Amt:

Randers 15,800.
Resten af Amtet 97,800.

113,600.

Det sydføstlige Sjælland 386,500.